

ΚΑΝΙΑΝΙΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Διαβάζοντας το ωραίο και γλαφυρό κείμενο της Σουβαλιώτικης Ιστορίας, αυτόματα ήρθαν στο μυαλό μου παλιές Κανιανίτικες Ιστορίες των παιδικών μας χρόνων που παραμένουν ανεξίτηλα χαραγμένες στη μνήμη μας.....

Θυμάμαι με νοσταλγία τις φωνές τα γέλια τις τρομάρες τα... καντήλια που τρώγαμε από το μπάρμπα Χρήστο τον Πολυζωΐδη τον Σαιοχρήστο δικαίως βέβαια γιατί δεν αφήναμε οι δολιοι τον καημένο να κλείσει μάτι τα καλοκαίρια στα πλατάνια του Μάνδαλου που πήγαινε να τεντωθεί να ξαποστασει να τον πάρει λίγο ο υπνος στο μοναδικό ισκίο που υπήρχε τότε,

Θυμάμαι το αυστηρό το αγερωχο και συνάμα σκωπτικό ύφος της γερο Μαρίας της Κνουπακαινας που συνεχώς την πειράζαμε κάναμε φασαρίες δεν την αφήναμε σε ησυχία. Το κυνηγητό με τις κλάρες μέχρι το καλιγωμένο αλωνι και τα αστεία που έκανε με τα καμώματά της ο μελιχιος ο χαρισματικός μπάρμπα Παναγιώτης ο Κουνούπης ο άντρας της. Ωραίοι άνθρωποι αγνοί γνησιοι αυθεντικοί, Και βέβαια πανταχού παρών και πρωταγωνιστής σε όλες τις ιστορίες ο αδελφός μου ο Θύμιος.

Θυμάμαι την ένταση το πάθος την αγωνία που ζουσα κάθε φορά όταν δωδεκάχρονος έπαιζα κολιτσίνα στο δροσερό καφενείο του μπαρμπα Γιάννη του Μανούκου με τον παππού τον ενενηντάχρονο μπάρμπα Νίκο τον Κόντο τον Καρανικόλα ,αδελφό του παππού μου του Αντώνη, γιατί φράγκο στο παντελονι για το λουκούμι δεν υπήρχε και ο μπαρμπα Νίκος ήταν τετραπερατος δεν εχανε ευκολα!!!!

Θυμάμαι .....θυμάμαι.....θυμάμαι.....

2-8-2020